

μέσον) Σαμαρίας... 12 δέκα λεπροί... 14 ἀπέστειλεν αὐτοὺς λέγων πορευθέντες δείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσιν (καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν ἐκαθαρίσθησαν). 15 εἰς ἐξ αὐτῶν... δοξάζων τὸν θεόν... 16 (αὐτὸς ἦν) Σαμαρίτης... 18 δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ... 19 (καὶ) θαναμάσας αὐτὸν (εἶπεν αὐτῷ)... ἡ πίστις σου σέσωκέν σε.

20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ... (εἶπεν) οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως, 21 οὐδὲ ἐροῦσιν ἰδοὺ ὧδε, ἰδοὺ ἐκεῖ ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν.

22 Ἐλεύσονται ἡμέραι, ὅταν ἐπιθυμήσῃτε ἰδεῖν μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου... 23. 24 (Das Erscheinen des Menschensohns wie der Blitz) unbezeugt. 25 πρῶτον δεῖ τὸν υἱὸν ἀνθρώπου (αὐτὸν?) πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι... 26—32 Vor dem Erscheinen des Menschensohns wird es sein, wie in den Tagen Noas und Lots: nur Anspielung, s. u. 32 μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ. 33—37 (Seine Seele suchen und verlieren; zwei werden in einem Bette sein, usw.) unbezeugt.

C. XVIII, 1—8 Der böse Richter und das bittende Weib. Anspielungen: 1 πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι αὐτοὺς καὶ μὴ ἐγκακεῖν... παραβολήν. 2... κριτὴς τις... χήρα... 7 ὁ θεὸς...

zweifelhaft) — 14 ἀπέστειλεν αὐτοὺς λέγων allein > καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς — δείξατε fast allein > ἐπιδείξατε — 19 θαναμάσας nach Luk. 7, 9.

20. 21 Tert., l. c.: „Sed nec Pharisei possunt videri de alterius dei regno consuluisse dominum, quando venturum sit... „Non venit, inquit, regnum dei cum observatione nec dicunt: ecce hic, ecce illic; ecce enim regnum dei intra vos est“. — 21 ἰδοὺ ἐκεῖ mit AD etc. a b c f q etc. (doch alle mit wenigen Ausnahmen ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ) > ἢ ἐκεῖ. Tert. wiederholt nachher den Vers mit leichter Veränderung.

22 Epiph., Schol. 49 wie oben — ὅταν mit f s vulg > ὅτε (oder τοῦ ἐπιθυμεῖν) — ἰδεῖν vorangestellt mit a b c f ff²¹ vulg > ἰδεῖν nach ἀνθρ. — Ob καὶ οὐκ ὧν σθε gefehlt hat?

25 Tert. IV. 35: „Dicens enim filium hominis ante multa pati et reprobari oportere ante adventum suum“. Ob ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης gefehlt hat?

26—32 l. c.: „Sed si de suo loquitur adventu, cur eum diebus Noe (26) et Lot (28) comparat... cur admonet meminisse uxoris Loth (32)“

Cap. XVIII, 1—8 Tert., IV, 36: „Nam et orandi perseverantiam et instantiam mandans parabolam iudicis ponit coacti audire viduam instantia et perseverantia interpellationum eius... sed subiunxit (7) facturum deum vindictam electorum suorum“.